

بررسی اثر مایع آمنیوتیک بر تغییرات هیستوپاتولوژیک نخاع جنین گوسفند مبتلا به میلومننگوسل

دکتر محمود اشرفی^{*}، دکتر عبدالحمید عمومی^{**}، دکتر مهدی فرید^{***}، دکتر محمدحسین صانعی^{****}،
دکتر سارنگ سرووری^{*****}، دکتر مهرداد یادگاری^{*****}، دکتر الیاس واحد^{*****}

چکیده:

زمینه و هدف: مطالعات تجربی نشان می‌دهد که در میلومننگوسل ضایعه حاصله، اختلال اولیه عصبی نیست بلکه آسیب اکتسابی بافت عصبی و ناشی از تماس بافت عصبی نخاع با مایع آمنیوتیک می‌باشد. در مطالعه حاضر تأثیر مایع آمنیوتیک بر تغییرات هیستوپاتولوژیک نخاع جنین گوسفند مبتلا به میلومننگوسل بررسی می‌شود.

مواد و روش‌ها: در یک مطالعه تجربی بالینی ۱۰ جنین گوسفند در دو گروه ۵ تایی مورد و شاهد بررسی شدند. با استفاده از جراحی جنین در روز ۹۰-۱۰۰ حاملگی گوسفند (۱۴۵-۱۵۰ روز طول حاملگی)، در ناحیه کمری در سطح L2-L4 لامینکتومی انجام و دورامتر باز شد. در گروه مورد دیفکت باز گذاشته شد تا نخاع در معرض مایع آمنیوتیک قرار گیرد و در گروه شاهد بلافاصله پوست روی دیفکت ترمیم شد. پس از انجام سزارین نزدیک ترم، نوزادان تحت ارزیابی‌های بالینی و مورفو‌لولوژیک (پاراپلزی و پاراپارزی - بی‌اختیاری دفع ادرار و مدفع و پاتولوژی نخاع و عضلات اسفنکریک مقعد و رکتوم و ران) قرار گرفتند.

یافه‌ها: در ارزیابی بالینی در گروه مورد (۵ بره) همه نوزادان دچار پاراپلزی یا پاراپارزی، بی‌اختیاری ادرار و ۴ مورد دچار بی‌اختیاری مدفعی بودند در حالیکه در گروه شاهد فقط یک مورد پاراپارزی وجود داشت ($P=0,048$) و تمام نوزادان اختیار دفع مدفع (۰,۰۰۴) و ادرار ($P=0,008$) داشتند. در گروه مورد در تمام نوزادان عضلات طولی رکتوم، عضلات اسفنکریک و ران تکامل کامل نداشته و درجه‌اتی از آتروفی داشتند ولی در گروه شاهد تمام نوزادان تکامل نرمال عضلات فوق را داشتند ($P=0,008$).

تغییرات هیستوپاتولوژیک نخاع شامل ادم - کلسفیکاسیون فوکال، فیروز و پرولیپراسیون سلول مویرگی در گروه مورد وجود داشت که در گروه شاهد مشاهده نشد. تعداد سلول‌های گانگلیونی نخاع در گروه شاهد بطور قابل توجهی بالاتر از گروه مورد بود ($P<0,005$).

نتیجه‌گیری: در میلومننگوسل مایع آمنیوتیک در تماس با نخاع سبب آسیب‌های ساختمانی بافت عصبی می‌شود که با جراحی جنین می‌توان از آن پیشگیری کرد.

واژه‌های کلیدی: میلومننگوسل، مایع آمنیوتیک، جنین گوسفند، جراحی جنین

نویسنده پاسخگو: دکتر محمود اشرفی

تلفن: ۰۳۱۱-۶۲۵۵۵۵۵

Email: meh_hosseinpour@yahoo.com

* دانشیار گروه جراحی اطفال، دانشگاه علم پزشکی اصفهان، بیمارستان الزهراء، بخش جراحی اطفال

** استادیار گروه جراحی اطفال، دانشگاه علوم پزشکی اصفهان، بیمارستان الزهراء، بخش جراحی اطفال

*** استادیار و متخصص جراحی دام کوچک، دانشگاه علوم پزشکی آزاد شهر کرد

**** استادیار و متخصص پاتولوژی، دانشگاه علوم پزشکی اصفهان

***** استادیار و متخصص رادیولوژی، دامپزشکی، دانشگاه علوم پزشکی آزاد تهران

***** دامپزشک، دستیار تخصصی رادیولوژی، دام، دانشگاه علوم پزشکی آزاد شهر کرد

***** دامپزشک عمومی، دانشگاه علوم پزشکی آزاد شهر کرد

تاریخ وصول: ۱۳۸۶/۰۲/۱۵

تاریخ پذیرش: ۱۳۸۶/۰۴/۱۲

زمینه و هدف

زمان عمل نیمه چپ شکم و ناحیه گردن Shave می‌گردید، نیم ساعت قبل از عمل سغازولین یک گرم و یک عدد شیاف ایندومتاسین ۱۰۰ میلی‌گرمی تجویز می‌شد. ابتدا آمپول اسپرومازین 2 mg/kg و کتابمین $10-5\text{ mg/kg}$ عضلانی تزریق می‌شد تا گوسفند آرام بخوابد، محل انسزیون با ۱۰ سی سی لیدوکائین ۲٪، بی‌حس شده و گوسفند به تحت عمل انتقال یافته، در وضعیت پهلوی چپ بالا، اندام‌ها با طناب به تحت بسته می‌شد. اثریوکت در ورید ژوگولر خارجی و چپ گردن گذاشته و سرم یک سوم - دو سوم شروع می‌شد. لوله 11 ml/kg/h تراشه گذاشته شد، و با هالوتان ۲٪ و اکسیژن 11 ml/kg/h ادامه می‌یافت. پس از پرپ با بتادین ۱۰٪ و درپ شکم با انسزیون Caudoventral چپ شکم لاپاراتومی انجام شده، با دست رحم لمس می‌شد و به فیلد عمل هدایت شده، جنین لمس و توسط جراح دامپزشک محل مهره‌های L2-L4 مشخص شده، جنین با دست از ناحیه کمر گرفته و رحم با کوترباز می‌گردید. مجدداً محل دقیق مهره‌ها مشخص می‌شد. پوست و عضلات پاراورتبرال با برش بیضی شکل به ابعاد $2\times 4\text{ cm}$ سانتیمتر کنار زده می‌شد، زوائد خاری مهره‌ها برداشته و سپس لامینکتومی انجام می‌شد. پس از لامینکتومی و مشخص شدن نخاع با هوک ظریف دورامتر بالا کشیده می‌شد و با بیستوری یا متss ظریف دورا باز و قسمتی از دورای خلفی نخاع برداشته تا نشت CSF مشخص شود. در گروه مورد (۵ جنین) دیفکت باز گذاشته شد تا نخاع در معرض مایع آمنیوتیک قرار گیرد و در گروه شاهد (۵ جنین) برای جلوگیری از تماس نخاع با مایع آمنیوتیک، دیفکت فقط توسط پوست پوشانده شد. سپس نوک قسمت پلاستیکی اثریوکت در حفره رحم قرار داده و پرده آمنیون بسته می‌شد. حدود $100-200\text{ سی سی سرم N/S}$ گرم و $80000\text{ واحد پنی سیلین کریستال داخل رحم تزریق می‌شد}$ ، اثریوکت خارج و رحم با نخ قابل جذب در یک لایه ترمیم می‌گردید. $500000\text{ واحد پنی سیلین کریستال داخل حفره شکم ریخته و جدار شکم در ۳ لایه ترمیم شد}$. در حین عمل براساس طول مدت عمل جراحی ۱ تا $1/5\text{ لیتر سرم یک سوم - دو سوم آنفوزیون می‌شد}$. هشت ساعت بعد از به هوش آمدن، تغذیه شروع و تجویز آنتنی‌بیوتیک سغازولین ۱ گرم و شیاف ایندومتاسین ۱۰۰ میلی‌گرمی یک عدد هر ۸ ساعت تجویز، سغازولین تا ۷ روز و ایندومتاسین تا زمان سزارین ادامه یافت. ده تا ۱۴ روز بعد از عمل سلامت جنین با سونوگرافی بررسی می‌شد و تا زمان سزارین، به فواصل ۲ هفته، جنین با

[Myelomeningocele (MMC)] می‌لومننگوسل بیرون زدگی مننژ و نخاع از میان دیفکت در قوس مهره‌ای، عضلات و پوست بوده و شایعترین اختلال مادرزادی تکامل سیستم عصبی مرکزی است.^{۱۹}

می‌لومننگوسل با موربیدیتی و ناتوانی قابل توجه در طول زندگی بعد از تولد همراه بوده و میزان کم مرگ و میر مربوط به عوارض آن می‌باشد. ناتوانی‌های مرتبط با می‌لومننگوسل شامل پاراپلزی یا پاراپارزی، هیدروسفالی، اختلال عملکرد جنسی، دفورمیتی‌های استخوانی و اندام‌ها، بی‌اختیاری مدفعی و ادراری و نارسایی هوشی است.^{۲۰}

تئوری‌های مطرح در مورد آسیب نورولوژیک در می‌لومننگوسل شامل: ۱- نقص اولیه رشد طناب نخاعی؛ ۲- آسیب نخاع در معرض مایع آمنیوتیک سبب نارسایی مهاجرت مزودرمال (Mesodermal Migration) و تغییرات هیستوپاتولوژیک نخاع می‌شود.^{۴-۶}

یافته‌های متعاقب معاینه نخاع جنین با می‌لومننگوسل در میانه حاملگی در اکثریت موارد نزدیک نرمال است. با توجه به اینکه اکثریت جنین‌های با می‌لومننگوسل نارسایی شدید نورولوژیک اندام‌های تحتانی در زمان تولد دارند حدس زده می‌شود که آسیب نورولوژیک در اوخر حاملگی اتفاق می‌افتد که شاید علت آسیب به نخاع، مایع آمنیوتیک توکسیک تر باشد.^{۱۹ و ۲۰}

در مطالعه حاضر با توجه به تئوری دوم در یک مطالعه تجربی بر روی جنین گوسفند اثر مایع آمنیوتیک بر تغییرات هیستوپاتولوژیک نخاع مورد بررسی قرار گرفت.

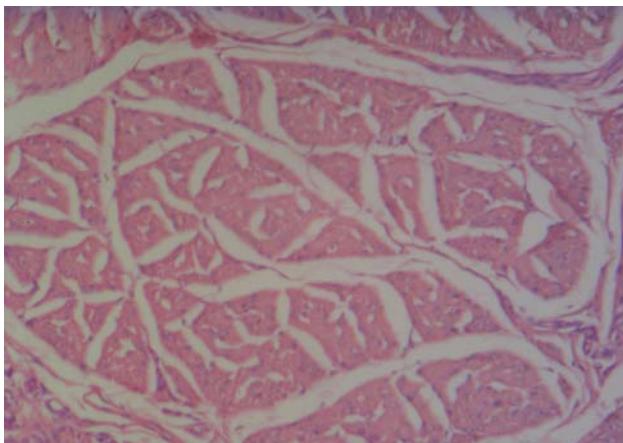
مواد و روش‌ها

این مطالعه تجربی بالینی بر روی دو گروه ۵ تایی گوسفند از نژاد بختیاری در بیمارستان دامپزشکی دانشگاه آزاد شهرکرد انجام شد. جامعه هدف گوسفندان ماده با سن ۲ تا ۳ سال حامله از یک نسل و از نظر متخصصین داخلی دامپزشکی سالم بودند.

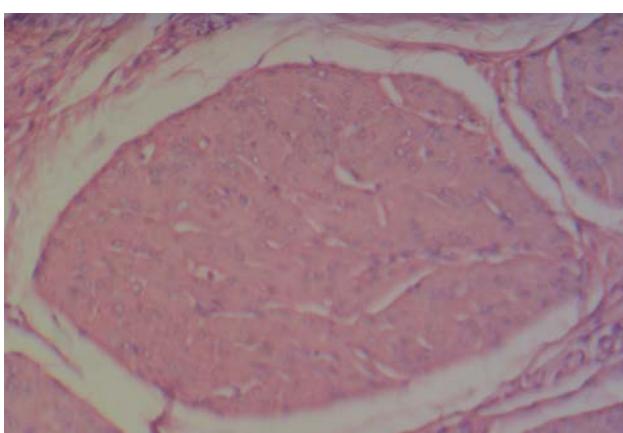
حامله بودن و سن حاملگی توسط رادیولوژیست دامپزشک با گرافی و سونوگرافی تعیین می‌شد. گوسفندان در آغول مناسب و گرم نگهدای می‌شدند. روز ۱۰۰-۹۰ حاملگی (۱۵۰-۱۴۵ روز طول حاملگی) جهت عمل در نظر گرفته می‌شد. ۲۴ ساعت قبل از عمل، گوسفندان NPO شده و در

بی اختیاری مدفعی در گروه مورد در ۴ بره (۸۰٪) وجود داشت و در یک مورد کنترل دفع وجود داشت ولی در گروه شاهد در تمام موارد (۱۰۰٪) کنترل دفع داشتند، که با توجه به $P=0.04$ ، تفاوت بین دو گروه از نظر آماری معنی دار است.

بی اختیاری ادراری در گروه مورد در تمام موارد (۱۰۰٪) وجود داشت ولی در گروه شاهد در هیچ موردی وجود نداشت که تفاوت بین دو گروه معنی دار می باشد ($P=0.008$). در بررسی هیستوپاتولوژی عضلات ران - رکتوم و مقعد آتروفی عضلات ران، عضلات طولی رکتوم و عضلات اسفنکتریک مقعد در گروه مورد در تمام موارد (۱۰۰٪) وجود داشت که در گروه شاهد تمام عضلات تکامل نرمال داشتند که با $P=0.008$ تفاوت بین دو گروه معنی دار است (تصاویر ۱ و ۲).

تصویر ۱ الف - تغییرات عضله اسفنکتریک مقعد در گروه مورد

تصویر ۱ ب - تغییرات عضله اسفنکتریک مقعد در گروه شاهد

سونوگرافی ارزیابی می شد. در روز ۱۴۰-۱۴۵ گوسفندان تحت سزارین قرار گرفتند. در مطالعه یک مورد مرگ گوسفند به علت سپتی سمی از گروه شاهد داشتیم، پس از تولد نوزادان به مدت ۲۲-۴۸ ساعت تحت ارزیابی بالینی از نظر حس درد سطحی (خراش با سر سوزن) و عمقی (فشار با هموستان)، دفورمیتی های اندام و ستون فقرات، پاراپلزی و پاراپارزی، بی اختیاری مدفعی و ادراری قرار گرفته و سپس با ذبح شرعی کشته و نخاع محل دیفتکت، عضلات ران، مقعد و رکتوم جدا و در فرمالین ۱۰٪ جهت بررسی پاتولوژی به بخش پاتولوژی بیمارستان الزهراء(س) ارسال شد. در این مطالعه متغیرهای کمی به صورت میانگین به همراه انحراف معیار گزارش گردیده و جهت بررسی از آماری آزمون دقیق فیشر استفاده شد. مقادیر P کمتر از ۰.۰۵ معنی دار تلقی شد.

یافته ها

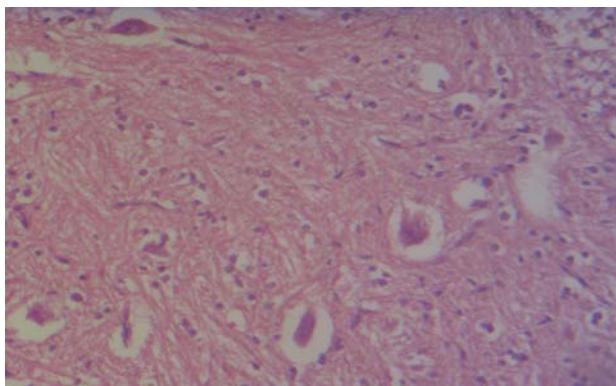
در این مطالعه ۱۰ جنین گوسفند در دو گروه ۵ تایی مورد مطالعه قرار گرفت: گروه مورد - میلومننگوسل باز گذاشته در معرض مایع آمنیوتیک و گروه شاهد - میلومننگوسل بسته شده فقط توسط پوست.

در طول مطالعه یک گوسفند حامله از گروه شاهد بعد از عمل دچار سپتی سمی شد که منجر به مرگ گوسفند با جنین آن گردید.

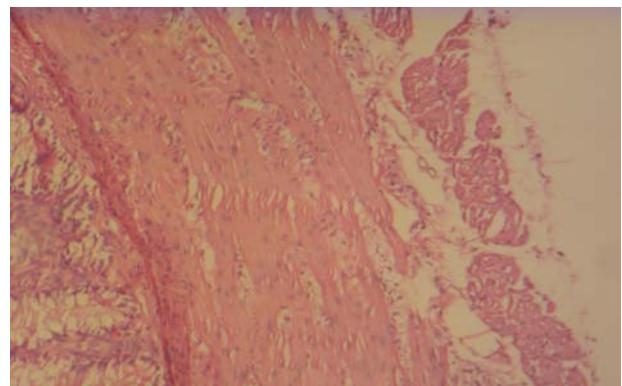
تمام جنین ها بعد از تولد مورد ارزیابی کلینیکی از نظر حس درد سطحی و عمقی، دفورمیتی اندامها و ستون فقرات، پاراپلزی و یا پاراپارزی، بی اختیاری مدفعی و ادراری قرار گرفتند و نخاع، رکتوم، مقعد و عضله ران آنها از نظر هیستوپاتولوژی مورد بررسی قرار گرفت که نتایج ذیل به دست آمد:

در هیچ یک از دو گروه دفورمیتی اندام و ستون فقرات نداشتیم. در گروه مورد تمام نوزادان (۱۰۰٪) دچار پاراپلزی و یا پاراپارزی بودند و در گروه شاهد یک نوزاد (۲۵٪) دچار پاراپارزی بود که با $P=0.048$ تفاوت از نظر آماری معنی دار بود.

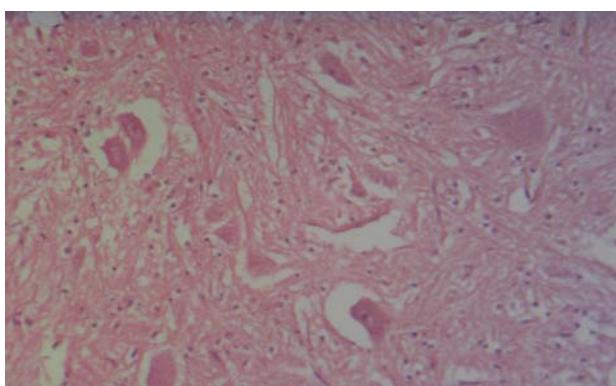
در گروه مورد در هیچ مورد (۱۰۰٪) و در گروه شاهد در یک مورد (۲۵٪) درد سطحی وجود نداشت که تفاوت از نظر آماری معنی دار بود ($P=0.048$). حس درد عمقی در گروه مورد در ۴ مورد (۸۰٪) وجود نداشت ولی در گروه شاهد در تمام موارد (۱۰۰٪) حس درد عمقی وجود داشت که تفاوت معنی دار بود ($P=0.04$).

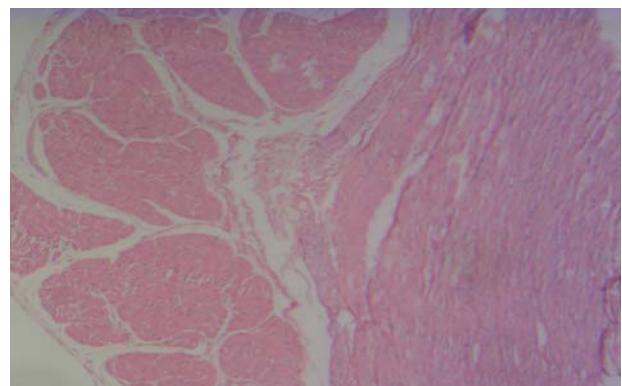
تصویر ۴ الف - تعداد سلول‌های گانگلیونیک نخاع در گروه مورد

تصویر ۲ الف - تغییرات عضله طولی و حلقوی رکتوم در گروه مورد

تصویر ۴ ب - تعداد سلول‌های گانگلیونیک نخاع در گروه شاهد

تصویر ۲ ب - تغییرات عضله طولی و حلقوی رکتوم در گروه شاهد

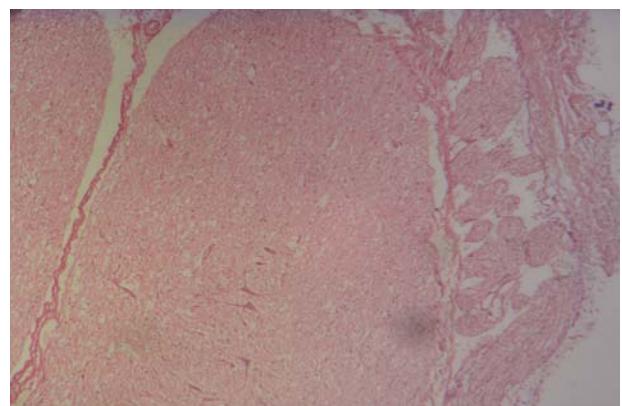
بحث و نتیجه‌گیری

تماس نخاع با مایع آمنیوتیک در بیماران با میلوموننگوسل می‌تواند سبب آسیب نخاع شود و نیز در مطالعات متعدد نشان داده شده که مایع آمنیوتیک در اواخر حاملگی توکسیک‌تر است.^{۱۰ و ۱۱}

در اکثر بیماران با MMC، پاراپلزی وجود دارد^{۱۲ و ۱۳} که در مطالعه حیوانی ما نیز چنین بود. در بیماران با MMC در مواردی اختلالات همراه مثل دفورمیتی اندام همانند پاچنبری (Club Foot) و دفورمیتی ستون فقرات وجود دارد^{۱۴ و ۱۵} که در این مطالعه این اختلالات مشاهده نشد.

از نظر هیستولوژی پیامتر و دورامتر که روی نخاع محل ضایعه باشند با گذشت زمان به وسیله بافت فیبروز به لبه‌های دیفکت متصل و بنابراین فضای ساب آرکنوئید بسته می‌شود و بنابراین به دلیل فقدان عناصر خلف نخاع، قسمت خلفی نخاع بازمانده و در تماس با مایع آمنیوتیک قرار می‌گیرد^۱ که در گروه شاهد قسمت خلف نخاع توسط پوسٹ پوشانده شده و از تماس مایع آمنیوتیک به نخاع جلوگیری می‌شود. در نخاع، قرار گرفتن در معرض مایع آمنیوتیک مرگ نورون‌ها را

در بررسی میکروسکوپیک نخاع محل ضایعه از نظر سلول‌های گانگلیون در گروه مورد متوسط تعداد سلول گانگلیون در هر فیلد میکروسکوپ $4/8_{+0}/74$ و در گروه شاهد $14/5_{+0}/59$ بود که تفاوت معنی دار می‌باشد ($P < 0.005$) (تصاویر ۳ و ۴). در گروه مورد مطالعه پاتولوژی نخاع ادم، کلسیفیکاسیون فوکال، فیبروز و پرولیفراسیون سلول‌های کاپیلری وجود داشت در حالیکه در گروه شاهد این تغییرات مشاهده نشد.

تصویر ۳- نمای میکروسکوپیک نخاع در گروه مورد

در مطالعه دیگری بر روی جنین گوسفند Jyoji Yoshizama جنین با ایجاد MMC و سپس پوشاندن آن با پوست سبب تکامل نرمال عضلات اسفنکتريک مقعد می‌شود، در جنین‌های با MMC و نخاع باز گذاشته در معرض مایع آمنیوتیک، عضلات اسفنکتريک مقعد خوب تکامل نیافته و شواهد آتروفی مشاهده می‌شود.⁷ که تغییرات مشابه در مطالعه ما نیز با تفاوت معنی‌دار بین دو گروه مورد و شواهد وجود داشت.

در مطالعه‌ای که Mustafa Olguner و همکارانش روی جوجه تخم مرغ انجام دادند نشان داده شد که در تمام جوجه‌های با MMC ایجاد شده، تغییرات پاتولوژیک نخاع شامل ادم، کلسيفيکاسيون فوکال، فيبروز و پروليفراسيون سلول‌های کاپیلری وجود دارد⁸ که در مطالعه ما روى جنین گوسفند (گروه مورد) نیز اين تغییرات در نخاع مشاهده شد.

بطور خلاصه مطالعه ما نشان داد که پاتوزنز اصلی در آسیب نخاع و اختلالات عصبی - عضلانی در بیماران با MMC، به علت تماس نخاع با مایع آمنیوتیک و اثرات توکسیک این مایع MMC روی نخاع می‌باشد و جراحی جنین می‌تواند از عوارض جلوگیری کند.

این مطالعه نیز نشان داد که در جنین‌های گوسفند با MMC پوشانده شده با پوست تکامل نرمال عضلات ران، عضلات رکتوم و عضلات اسفنکتريک مقعد مقدور می‌گردد.

تقدیر و تشکر

با تقدیر و تشکر از جناب آقای دکتر مهرداد حسین‌پور و دانشجویان دامپزشکی و پرسنل بیمارستان دامپزشکی شهرکرد.

به همراه دارد و تعداد سلول‌های گانگلیونی کاهش می‌یابد¹ که در مطالعه ما نیز تعداد سلول‌های گانگلیونی نخاع در معرض مایع آمنیوتیک به طور معنی‌داری ($P=0.0005$) نسبت به نخاع پوشیده شده توسط پوست کاهش یافته بود.

در مطالعه‌ای که توسط Martin Meuli و همکارانش روی جنین گوسفند انجام داده بودند نشان داده شد که اگر نخاع باز (Exposed Spinal Cord) از تماس بیشتر با مایع آمنیوتیک و تخریب پیشرونده نخاع و از دست رفتن عملکرد آن جلوگیری می‌شود.¹ با مکانیسم مشابه با اسپینوبیفیدای مخفی نیز چنین است، در مطالعه ما نیز با همین مکانیسم در گروه شاهد که از تماس نخاع با مایع آمنیوتیک با پوشاندن نخاع توسط پوست انجام شده بود از آسیب نخاع و اختلالات عملکرد آن جلوگیری شد. بطوریکه تمام نوزادان گوسفند در گروه مورد دچار پاراپلزی یا پاراپارزی بودند و فقط یک مورد از گروه شاهد دچار پاراپارزی شد که با $P=0.048$ این تفاوت معنی‌دار بود.

این کارآزمائی را بر روی جنین الاغ با لامینکتومی انجام داده و MMC ایجاد کرد، در یک گروه شاهد بلافارسله ترمیم انجام گرفته و در گروه مورد محل عمل باز گذاشته شد. بعد از تولد گروه ترمیم نشده دچار پاراپلزی و بی‌اختیاری بودند در حالیکه گروه ترمیم شده نرمال بود¹ که نتایج مطالعه ما نیز چنین است.

در مطالعه Jyoji Yoshizama و همکارانش با جراحی روی جنین گوسفند نشان دادند که جنین‌های گوسفند با MMC درمان نشده دارای عضلات طولی رکتوم تکامل نیافته و اتروفیه هستند ولی عضلات حلقوی تکامل یافته‌ای دارند و جنین‌های گوسفند با MMC درمان شده هر دو عضلات طولی و حلقوی رکتوم تکامل می‌یابند⁹ که در مطالعه ما نیز این تغییرات با تفاوت معنی‌دار بین دو گروه ($P=0.008$) مشاهده می‌شود.

Abstract:

Amniotic Fluid Effect on Spinal Cord Histopathologic Changes in Fetal Sheep with Myelomeningocele

Ashrafi M. MD^{}, Amouee AB. MD^{**}, Farid M. MD^{***}, Sanei M.H. MD^{****},*
Sorouri S. MD^{*****}, Yadegari M. MD^{*****}, Vahed E. MD^{*****}

Introduction & Objective: Experimental studies in myelomeningocele (MMC) suggested that the primary malformation is not neural but neural tissue damage is acquired as a result of exposure of neural tissue to amniotic fluid (AF). In this study the effects of amniotic fluid on spinal cord and histopathologic changes in fetal sheep with MMC were evaluated.

Materials & Methods: In an experimental clinical trial, 10 fetal sheep in two group 5 cases and 5 controls were studied. In sheep at 90-100 days gestational age (term = 145-150 days) in lumbar area skin and paraspinal soft tissues excised and laminectomy was performed at L2 – L4 and we opened duramater. In case group fetal sheep was dorsally with nonclosed dura and thus with open exposure of the spinal cord to amniotic fluid (AF) and in control group immediately the skin was closed. Lambs were delivered near term by cesarean section. They were assessed clinically and morphologically for paraplegia, paraparesia, urine and stool incontinency, pathology of spinal cord, thigh and rectal muscles and anal sphincter muscles.

Results: In case group, all lambs (n=5) had a complete or incomplete flaccid sensorimotor paraplegia, were incontinent for urine and 4 animals were incontinent of stool but only one lamb in control group (n=4) had paraparesia ($P=0.048$) and all lambs were continent for urine and stool.

In case group, all lambs had a hypoplastic longitudinal muscles in rectum but well developed circular muscles. Anal sphincter muscles did not develop normally but in control group all lambs had well developed longitudinal and circular muscles and anal sphincter muscles developed normally ($P=0.008$).

Spinal histopathologic changes were edema, focal calcification, fibrosis and capillary cell proliferation in case group but in control group were not seen. The number of ganglion cells was significantly higher in the control group, comparing with case group ($P<0.0005$).

Conclusions: Exposure of MMC to AF, causes structural neural tissue damage that can be prevented by fetal surgery with repair of the MMC.

Key Words: *Myelomeningocele, Amniotic Fluid, Fetal Sheep, Fetal Surgery*

* Associate Professor of Pediatric Surgery, Esfahan University of Medical Sciences and Health Services, Al-Zahra Hospital, Esfahan, Iran

** Assistant Professor of Pediatric Surgery, Esfahan University of Medical Sciences and Health Services, Al-Zahra Hospital, Rafsanjan, Iran

*** Assistant Professor of Veterinary Surgery, Shahrekord Azad University of Medical Sciences, Shahrekord, Iran

**** Assistant Professor of Pathology, Esfahan University of Medical Sciences and Health Services, Esfahan, Iran

***** Assistant Professor of Veterinary Radiology, Tehran Azad University of Medical Sciences, Tehran, Iran

***** Resident of Veterinary Radiology, Shahrekord Azad University of Medical Sciences, Shahrekord, Iran

***** General Veterinarian, Shahrekord Azad University of Medical Sciences, Shahrekord, Iran

References:

1. Martin Meuli,Claudia Meuli simmen,Charles D. yingling, Grover M. Hutchins,Katheen McBiles Hoffman,Michael R.Harrison. Creation of Myelomeningocele in utero: A model of functional damage from spinal cord exposure in fetal sheep. J Pediatr Surg. 1995, 30(7): 1028-32.
2. Judy Henry RN, BSN. Treating Myelomeningocele. Ped. Endocrinology Nursing Society. 2004, 17(4): 203-211.
3. Noel Tulipan M.D. Intrauterine closure of myelomeningocele. Neurosurg. Focus 2004, 16(2): 85-90.
4. Von koch CS, Compagnone N, Hirose S, Yoder S. Harrison MR, Farmer DL. Myelomeningocele: characterization of a surgically induced sheep model and its central nervous system similarities and differences to the human disease. Am J Obstet Gynecol. 2005, 193(4): 1459-62.
5. Eygink AJ, Roelofs LA, Feitz WF - In utero repair of an experimental neural tube defect in a chronic sheep model using biomatrices. Fetal diagn ther. 2005, 20(5): 335-40.
6. Jyoji Yoshizawa, Lourence sbragia, Bettina W. Paek, Roman M.Sydorak, Yoji Yamazaki, Michael R. Harrison. Fetal surgery for repair of MMC allows normal development of the rectum in sheep. ped Surg International 2003, Springer-Verlag: 910-924.
7. Holmes NM, Nguyen HT, Harrison MR, Farmer DL, Baskin LS. Fetal intervention for MMC: effect on postnatal bladder function. Urol 2001, 166(6): 2283-6.
8. Mustafa olguner, Feza M. Akgur, Tunc Ozdemir, Tanju Aktug, Erdener Ozer. Amniotic fluid exchange for the prevention of neural tissue damage in myelomeningocele: An Alternative minimally invasive method to open in utero surgery ped Neurosurgery 2000, 33: 252-256.
9. Jyoji Yoshizawa, Lourence sbragia, Bettina W.Paek, Roman M.Sydorak, Yoji Yamazaki, Michael R. Harrison. Fetal surgery for repair of MMC allows normal development of anal sphincter muscles in sheep. ped Surg International 2003, Springer-Verlag: 1073-7.
10. Shinjiro Hirose; M. D.; Claudia Meuli-Simmen; M.D., Martin Meuli; M. D. Fetal surgery for myelomeningocele: Panacea or peril? Word J. surg. 2003, 27: 87-94.